

lingen til disse tre Ting tilsammen er nedsat fra 1 150 000 Kr. til 750 000 Kr., alt-saa med 400 000 Kr. Jeg tror, at dette absolut er en ubetimelig Besparelse; det vil, saaledes som det ogsaa i Dag af Hede-selskabets Formand er blevet udviklet i Finansudvalget, medføre yderst ulykkelige Følger for Hedeopdyrkningen og Opdyr-ningen af de magre Jorder i det hele taget, hvis man vil gennemføre denne Besparelse. Jeg føler mig fuldstændig overbevist om, at den højtærede Minister kommer til at fratage de Jorder, som han kommer til at fratage det Princip, han vilde gøre sig til Talsmand for, at der skulde gøres afgørende Forskel paa Tilskuddene under Hensyn til, om Folk har 10 000 Kr. — tror jeg det er — i Ejendomsskyldværdi eller derover. Det er en Misforstaaelse af denne Bevilling; det er ikke en Understøttelse til ubemidlede, der er ment hermed, der er ment at give det Tilskud, som anses nødvendigt for at fremme en økonomisk Anvendelse og Drift af vor Jord. Og det er desuden ganske irrationelt, hvis man vil sætte en Grænse ved en bestemt Ejendomsskyldværdi; thi den Mand, der har en Ejendom til en Ejendomsskyldværdi af over 10 000 Kr., kan være meget fattigere og meget daarligere stillet i økonomisk Henseende end mangen en, der har en Ejendom, der er ansat i Ejendomsskyld derunder, det er et overfladisk og urigtigt Skel at trække, som ingen Berettigelse har paa dette Omraade.

Et andet Punkt, jeg ønsker at nævne, er Bevillingen til private Mellem- og Realskoler. Der er Partifæller af mig, der nærmere vil udbyde dette Punkt under Debattens Forløb; jeg skal kun sige saa meget, at man kan ikke lade være med at sætte den stifmoderlige Behandling, som denne Del af Undervisningsministeriets Budget har faaet, i nogen Forbindelse med den lidet velvillige Holdning, som Socialdemokratiet altid har indtaget overfor den private Mellem- og Realskole. Denne Bevilling er reduceret meget betydeligt, saa betydeligt, at jeg tror, det vil stille disse Skolers Virksomhed overfor de største Vanskeligheder. Deres Forhold er, som bekendt, vanskelige nok allerede nu, og de nye Fordelingsregler, der bebudes, skal vist heller ikke gøre Sagen bedre.

En anden Udgiftsreduktion, som ogsaa har en lille politisk Bismag — det drejer sig i og for sig ikke om saa store Beløb —, er denne, at man har nedsat Bevillingen til Skytteforeningernes Bagladeriffel-Ammunition fra 40 000 Kr. til 10 000 Kr.

Skyttesagen har saa gammel Hævd i vort Land og omfattes med Kærlighed af saa store Dele af Befolkningen og ikke mindst af den ubemidlede Befolkning, at man ikke paa denne Maade bør lemlæste disse Foreningers Virksomhed.

Men bortset fra alle disse Betragtninger, som jeg har søgt at illustrere ved Fremhævelse af Eksempler, vil den højtærede Finansminister jo paa ingen Maade kunne nægte, at der trods alt vil komme en hel Del Udgifter paa Tillægsbevillingsloven; saa forudseende er ingen, at han kan undgaa dette, og desuden opstaar der jo Udgiftskrav i den Tid, der gaar hen, inden Tillægsbevillingsloven skal løbe af Stabelen i dette høje Ting, og det er jo en ret lang Periode. Derfor er mit Hovedresultat dette, at vel tillader de bestaaende Indtægts- og Udgiftslove, vor Lovgivning og vor Statshusholdnings Stilling i det hele, saaledes som mit Ministerium efterlod den, at opretholde Balance i vor Statshusholdning, men kun paa visse Betingelser; og jeg tror absolut ikke, den højtærede Finansministers Balance kan holde, medmindre han til sin Indtægt føjer den Indtægt, som han selvfølgelig af tekniske Grunde har været forhindret i at opføre her, Indtægten af Udbyttet af den midlertidige Luksustoldtov af Februar 1924. Den højtærede Finansminister har ikke kunnet opføre den Indtægt her, for Loven udløber jo den 30. Juni 1925, han har kun kunnet opføre den for 3 Maaneder, men den højtærede Finansminister maa sørge for en Fornyelse af denne Lov eller for en lige saa stor Indtægt, hvis han vil haabe paa at faa sit Budget til at balancere — det drejer sig her om en halv Snes Millioner Kroner. Ligeledes mener jeg, at Finanslovforlaget ret tydeligt viser, hvor letsindigt det var, da den højtærede Finansminister uden Nødvendighed i For-sommeren gav Afkald paa en Indtægt af ca. 5 Mill. Kr. paa denne samme Lov. Jeg ved godt, det var for ikke at komme til at staa alt for beskæmmet overfor den højrestede Valgagitation, man selv havde drevet; men den højtærede Finansminister har nu højere og vigtigere Hensyn at tage end den Slags, og Budgettet her viser meget tydeligt, at disse 5 Mill. Kr. vil der kunne være udmærket god Brug for ved Opretholdelsen af Balancen.

Jeg mener ogsaa, at det vil være nødvendigt, at Sparebestræbelserne fortsættes ogsaa gennem særlige Love. Paa selve Finansloven er det vanskeligt at komme synderligt længere ned, fordi man har be-